

OLINA ORTIZ
LIBRIS | We know
books

15 expresii românești cu tot atâtea povești

Activități
pentru
dezvoltarea
gândirii
de la
Oana
Moraru

Ilustrații de
Simona Burlacu

LIBRISUPRINS

We know books

- 4 1 A UMBLA DUPĂ CAI VERZI PE PEREȚI
8 2 CUNOSCUȚ CA UN CAL BREAZ
12 3 CALUL DE DAR NU SE CAUTĂ LA DINȚI
16 4 TRECE CA GÂSCA PRIN APĂ
21 5 A RUPE PISICA ÎN DOUĂ
26 6 SE BAT TURCII LA GURA LUI
31 7 SE UITĂ CA PISICA ÎN CALENDAR
35 8 VORBEȘTI DE LUP, ȘI LUPUL LA UȘĂ
40 9 SE BAGĂ CA MUSCA-N LAPTE
45 10 CÂINI CU COVRIGI ÎN COADĂ
50 11 A CĂLCA PE CINEVA PE COADĂ
55 12 A-I SURÂDE NOROCUL
60 13 A SE POTRIVI CA NUCA-N PERETE
65 14 A SCOATE PE CINEVA DIN PEPENI
70 15 PLIMBĂ URSUL!
76 IDEI DE ACTIVITĂȚI ȘI JOCURI PENTRU
DEZVOLTAREA GÂNDIRII
DE LA OANA MORARU

LBRIS

We know
books

1

A UMBLA DUPĂ CAI VERZI PE PEREȚI

Doi cai, Amadeus și Excalibur, își pun potcoavele magnetice și se pregătesc să urce Marele Perete de Metal. Amadeus îl privește cu luare aminte pe Excalibur și vrea să-i facă un compliment:

– Azi ești ca un praz.

– Da, mi s-a deschis culoarea. Tu ești cum e cetina bradului, îi întoarce complimentul celălalt.

Se aude o voce în difuzor:

– Urmează caii verzi!

– E rândul nostru, zice Amadeus și își mai verifică o dată potcoavele.

Ies amândoi din vestiar. Clamp-clamp-clamp. În față le apare peretele metalic, strălucitor.

– Nu știi de ce m-ai adus aici, mormăie Excalibur, cu un tremur în glas.

– O să vezi, îl liniștește Amadeus.

Caii urcă pe peretele vertical. Toc-toc, toc-toc, se-aud potcoavele magnetice. Coamele verzi le cad pe spate.

– E greu, se plânge Excalibur, mă cam dor genunchii. Și mă ia amețeala. La urma urmelor, unde se sfârșește peretele ăsta metalic?

– Eu cred că e peretele unei nave spațiale. Dacă mergem destul de sus pe el, o să întâlnim marțieni, răspunde Amadeus.

– Marțieni?! se miră Excalibur. Termină cu prostiile! Umbli după omuleți verzi pe pereți?

Caii verzi își continuă ascensiunea. De deasupra lor, coboară pe corzi doi alpiniști, Gică și Vasile. Se urcaseră să vopsească în verde peretele de metal. Amândoi sunt stropiți cu vopsea din cap până-n picioare. Verde pe față, verde pe mâini, verde pe haine.

– Ce bine ne-ar prinde la coborâre un elicopter, să nu ne mai chinuim atât, oftează Gică.

– Visezi cai verzi pe pereți! zice Vasile.

Tot urcând caii și tot coborând alpiniștii, se întâlnesc la jumătatea drumului.

– Uite omuleții verzi! strigă Amadeus. Omuleții verzi pe pereți! Ziceai că-s nebun!

– Uite caii verzi, Vasile! Uite-i cum urcă pe perete! strigă Gică. De ce-ar fi imposibil să coborâm cu elicopterul?

CE ÎNSEAMNĂ EXPRESIA?

A umbla după
cai verzi pe pereți

=

a-și face planuri imposibile,
fanteziste; a fi nerealist.

LEBRIS You know books

LBRIS

We know
books

2

CUNOS CUT CA UN CAL BREAZ

Lică era un cal costeliv, cu o dungă albă pe bot. Adică era breaz, cum se zice.

Cam obosit, mergea șchiopătând pe drumul prăfuit. Intră într-un sat al cărui nume nu-i spunea nimic.

– Ce sat mai e și ăsta?

Se simțea părăsit și înfometat.

Dintr-odată, două capete de oameni se ițiră peste un gard:

– Te cunoaștem! ziseră ei.

– Mă cunoașteți? De unde mă cunoașteți? se miră calul.

– Ehe! Te știm, te știm... răspunseră ei și-i aruncară niște mere, pe care calul le hăpăi lacom.

Acum se simțea mai întremat. O mașină cu remorcă încărcată cu fân opri lângă el, iar șoferul scoase capul pe geam:

– Tu ești?

– Mă cunoști? întrebă calul, cu un ochi la fân și cu celălalt la șofer.

– Ehe, cum să nu? Vrei niște fân?

– Mi-ar prinde bine! răspunse bucuros Lică.

Șoferul îi băgă sub bot două brațe de fân și Lică rumegă mulțumit.

Mergând mai departe, se întâlnește cu o șleahtă de copii.

– El e! El e! începură unii să țipe.

Ceialți îl cercetară și hotărâră că el e. Calului îi strălucea deja privirea și fornăia de fericire. Copiii îl opriră, îl dezmiardară și-i dădură niște iarbă proaspăt tăiată de pe marginea drumului. Apoi îl însoțiră mai departe, zgomotoși, până la primăria din sat.

Acolo era mare adunare populară. Primarul îl întâmpină zâmbitor. Iar Lică era și mai zâmbitor.

– Bine-ai venit! îi zise primarul, pipăindu-i dunga albă de pe bot.

– Dar de unde mă cunoașteți toți? făcu Lică, bătând din picioare, nerăbdător să vadă ce-o să mai capete.

– Ehe, cine nu vă cunoaște pe domnia voastră?

Și-i puseră în față grămezi de orz și ovăz. Calul mănca pe săturate; ba chiar se umflă de la verdețuri atât de tare, că abia mai putea merge.

Plecă mai departe, mișcându-se greoi și clătinându-se de la atâta îndopat.

Alt om îi ieși în cale și își trânti pălăria de pământ. Căruța lui era plină cu iarbă abia cosită.

– Te cunosc! Te cunosc! țipă omul, plin de bucurie.

Lică își continuă prudent drumul.

– Cal breaz ! Cal breaz! strigă căruțașul. Te cunosc!

– Nu, nu. Sigur mă confunzi cu altcineva, răspunse Lică și, ferindu-și privirea, trecu mai departe.

CE ÎNSEAMNĂ EXPRESIA?

Cunoscut ca un cal breaz
=
cunoscut foarte bine.

1111

LIBRIS

We know
books

